

barballa f. Composta espontània
de tija única ramosa, flors ligulades
grogues, aqueses proveïts a la base
d'un reïnflament tan llarg com ells,
fulles amb segments linears separats
(Podospermum laciniatum) ||

També, a l'Urgell, el Plantago co-
ronopus, plantaginàcia acau-
lescent, amb les flors en espiga
prima i cilíndrica i les fulles
pennatifides.

barbaflorit adj. Que té la
herba blanca o canuda.

barbafort adj. Que té el pet de
la herba aspre i fort

barbapesc adj. Apatat o rasurat
de peix

barbablanc adj. Que té la herba
blanca

barbagris adj. Que té la herba grisa

barballera f. 1. Pec penjant
que fa la pell de tota el coll
en el bou i altres animals.